

แบบสำรวจมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม

แบบ มก. ๑

จังหวัดเชียงราย

ปีที่สำรวจ พ.ศ. ๒๕๖๐ - พ.ศ. ๒๕๖๒

ลำดับที่	ชื่อรายการ	ลักษณะ (ตามประกาศ ๖ ด้าน)	ข้อมูลโดยสังเขป	พื้นที่ปฏิบัติ	ชื่อผู้ถือ ปฏิบัติ และผู้สืบทอด	สถานะการคงอยู่			หมายเหตุ
						ปฏิบัติ อย่าง แพร่หลาย	เสี่ยงต่อ การสูญ หาย	ไม่มี ปฏิบัติ แล้ว	
๑	ประวัตินางอุทธา เรื่อง "เต้าน้อยของ คำ"	วรรณกรรม พื้นบ้านและ ภาษา	ความกตัญญูที่ลูกมีต่อแม่และความรักอัน ยิ่งใหญ่ของแม่ที่มีต่อลูก นำมาเขียนเป็น คาบ/บันทึก และเรื่องเล่า ทางวรรณกรรมสืบทอดกันมาจนถึง ปัจจุบันสร้างอนุสาวรีย์เป็นอนุสรณ์ เตือนใจให้ประชาชนได้ระลึก ถึงคุณงามความดีและความกตัญญูรวมถึง ประวัติที่มาของชื่อวัดอุทธารามและบ้าน ร่องแซ่ ตำบลเวียง อำเภอเทิง	หมู่ที่ ๗ บ้านทุ่งขันไชย ตำบลเวียง อำเภอเทิง จังหวัด เชียงราย	วัดอุทธาราม		/		
๒	ตำนานเวียงหนอง หล่ม (ลุ่ม)	วรรณกรรม พื้นบ้านและ ภาษา	เรื่องราวเกี่ยวกับแม่ข่าย ซึ่งเป็นที่มาของ เวียงลุ่มนั้นเกิดขึ้นในปีจุลศักราช ๔๗๖ ตรงกับปี พ.ศ.๑๖๕๗ ตรงกับ รัชสมัยของพระองค์มหาชัยชนะ วันหนึ่ง ชาวบ้านที่อาศัยอยู่ในเมืองโยนกจับ	อำเภอ เชียง แสน จังหวัด เชียงราย	ชาวเชียงแสน		/		

ลำดับที่	ชื่อรายการ	ลักษณะ (ตามประกาศ ๖ ด้าน)	ข้อมูลโดยสังเขป	พื้นที่ปฏิบัติ	ชื่อผู้ที่ถือ ปฏิบัติ และผู้สืบทอด	สถานะการคงอยู่			หมายเหตุ
						ปฏิบัติ อย่าง แพร่หลาย	เสี่ยงต่อ การสูญ หาย	ไม่มี ปฏิบัติ แล้ว	
			ปลาไหลเผือกได้ตัวหนึ่ง จึงนำมา ทำอาหารแบ่งกันกิน เหลือแต่แม่ข่ายผู้ หนึ่งที่ไม่ได้กินปลาไหลเผือก รุ่งเช้าตัว เวียงโยนกก็ยุบล่มกลายเป็นหนองน้ำ						
๓	การขับซอพื้นบ้าน	วรรณกรรม พื้นบ้านและ ภาษา	ซอ มีประวัติความเป็นมาที่ยาวนาน เป็น เอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมที่สำคัญและโดดเด่น ยิ่งของชาวล้านนามีความสัมพันธ์กับ วิถีชีวิตความเป็นอยู่ เป็นกระจกเงา สะท้อนการดำรงชีวิตของชาวล้านนาใน ด้านต่างๆ เช่นความเชื่อขนบธรรมเนียม ประเพณี สถาบันศาสนาสถาบันครอบครัว การประกอบอาชีพ นอกจากนี้ยังมีความ งดงามของภาษาคำเมืองหรือภาษาเหนือ จึงเป็นภูมิปัญญาทางภาษา	ตำบลเจริญ เมือง อำเภอพาน จังหวัด เชียงราย	นายณัฐพงษ์ อินตะนิล	/			
๔	ตำนานแมงสีหุห้าตา	วรรณกรรม พื้นบ้านและ ภาษา	นาฏกรรม ตำนานธรรม นี้ แต่เดิมเนื้อหา ได้สอดแทรกคติธรรม พรหมวิหาร ๔ และ ศีล ๕ สืบกัน มาในเบื้องต้นของตำนาน ธรรมเรื่องเดียวนี้ยังสามารถแจกแตกเป็น ธรรมได้ละเอียดลออลึกซึ้งได้หลากหลาย	จังหวัด เชียงราย	เจ้าอาวาสวัด ดอยเขาควาย	/			

ลำดับที่	ชื่อรายการ	ลักษณะ (ตามประกาศ ๖ ด้าน)	ข้อมูลโดยสังเขป	พื้นที่ปฏิบัติ	ชื่อผู้ที่ถือ ปฏิบัติ และผู้สืบทอด	สถานะการคงอยู่			หมายเหตุ
						ปฏิบัติ อย่าง แพร่หลาย	เสี่ยงต่อ การสูญ หาย	ไม่มี ปฏิบัติ แล้ว	
			แสดงให้เห็นถึงวิธีการอันแยบยลขององค์พระศาสดาสัมมาสัมมาพุทธเจ้า ในการแสดงธรรม ที่สามารถไปแนวปฏิบัติใช้ในการดำรงชีวิต ทำให้เกิดความสงบสุข สันติ ในการอยู่ร่วมกัน อีกทั้งในตำนานธรรมยังมีชื่อบุคคลและสถานที่ที่สอดคล้องเกี่ยวกับเมืองเชียงราย						
๕	ตำนานพระธาตุดอยตุง	วรรณกรรมพื้นบ้านและภาษา	การศึกษาตำนานพระธาตุดอยตุงในฐานะที่เป็นมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม นับว่ามีคุณค่าที่แสดงให้เห็นถึงภูมิปัญญาทางด้านวรรณกรรมและภาษาที่คงเหลืออยู่ในรูปแบบของลายลักษณ์อักษรที่ชัดเจนที่สุดซึ่งสามารถนำไปประกอบในการสืบค้นทางประวัติศาสตร์และโบราณคดีขององค์พระธาตุดอยตุงได้ในระดับหนึ่งคุณค่าของตำนานพระธาตุดอยตุงดังกล่าว เป็นทั้งข้อเท็จจริงได้ในบางส่วน และจากการบันทึกเรื่องราวเหล่านี้ทำให้	วัดพระธาตุดอยตุง ตำบลห้วยไคร้ อำเภอแม่สาย จังหวัดเชียงราย	เจ้าอาวาสวัดพระธาตุดอยตุง		/		

ลำดับที่	ชื่อรายการ	ลักษณะ (ตามประกาศ ๖ ด้าน)	ข้อมูลโดยสังเขป	พื้นที่ปฏิบัติ	ชื่อผู้ถือ ปฏิบัติ และผู้สืบทอด	สถานะการคงอยู่			หมายเหตุ
						ปฏิบัติ อย่าง แพร่หลาย	เสี่ยงต่อ การสูญ หาย	ไม่มี ปฏิบัติ แล้ว	
			เห็นความรู้ความสามารถของปราชญ์ ล้านนาในสมัยก่อนว่า การผูกเรื่องราว ต่าง ๆ นั้นผู้ผูกหรือแต่งตำนานจะต้องเป็นผู้ มีความรู้หรือเข้าใจเรื่องราวต่างๆมาก พอควร จากตำนานที่มีการบันทึกและมี การคัดลอกต่อกันมานี้ อาจมีบ้างที่มีการ คัดลอกทั้งที่สมบูรณ์และไม่สมบูรณ์อยู่ หลายฉบับ						
๖	ภาษาและอักษร ล้านนา	วรรณกรรม พื้นบ้านและ ภาษา	เนื่องด้วยจังหวัดเชียงราย แต่เดิมเป็น พื้นที่ที่มีประชาชนส่วนใหญ่เป็น ชาวไทย วน เป็นเจ้าของพื้นที่ มีภาษาพูด และ เขียนเป็นของตนเอง เรียกภาษาพูดว่า ภาษาไทย-ยวน(:ไต ยวน) หรือ สั้นๆ ว่า ภาษายวน โดยทั่วไปเรียกภาษาที่พูดนั้น ว่า คำยวน เรียกตัว อักษรที่ใช้ว่า ตัว ยวน หรือ อักษรยวน เป็นที่มาของชื่อ	จังหวัด เชียงรายและ ล้านนา	นายชรินทร์ แจ่มจิตต์		/		

ลำดับที่	ชื่อรายการ	ลักษณะ (ตามประกาศ ๖ ด้าน)	ข้อมูลโดยสังเขป	พื้นที่ปฏิบัติ	ชื่อผู้ที่ถือ ปฏิบัติ และผู้สืบทอด	สถานะการคงอยู่			หมายเหตุ
						ปฏิบัติ อย่าง แพร่หลาย	เสี่ยงต่อ การสูญ หาย	ไม่มี ปฏิบัติ แล้ว	
			รวมทั้งภูมิภาคว่า ไท-ยวน(:ไต-ยวน) มาจากคำเต็มว่า ไทโยนก หมายถึง อาณาจักรโยนกเชียงแสน						
๗	ภาษาปืซู	วรรณกรรม พื้นบ้านและ ภาษา	ภาษาปืซูจัดอยู่ในตระกูลภาษาทิเบต-พม่า (Tibeto – Burmese family) ซึ่งตามหลัก ภาษาศาสตร์เรียกภาษากลุ่มนี้ว่า ภาษา โลโลไต (Southern Loloish) ภาษาปืซู เป็นภาษาที่เพิ่งมีนักภาษาศาสตร์ค้นพบ เมื่อไม่นานมานี้ กล่าวคือ นักวิจัยชาวญี่ปุ่น ชื่อ ทัตสึโอะ นิซิตะ และเดวิด แบรดลีย์ ได้รายงานเรื่องภาษานี้ไว้ในบทความที่ เขียนเป็นภาษาญี่ปุ่นเมื่อปี ค.ศ.๑๙๖๖ ต่อมาบทความนี้ได้แปลเป็นภาษาอังกฤษ ในปี ค.ศ.๑๙๗๓ ทำให้ภาษาปืซูเป็นที่ รู้จักมากขึ้นวงวิชาการ ต่อมาในปี ค.ศ. ๑๙๗๗ ได้มีโครงการวิจัยเรื่องแผนที่ภาษา ในประเทศไทย ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งใน โครงการวิจัยภาษาไทยและภาษาพื้นเมือง ถิ่นต่างๆ ของทบวงมหาวิทยาลัย ได้ระบุ	ตำบลโป่งแพร่ อำเภอแม่ลาว จังหวัด เชียงราย	พ่ออุ่นเรือน วงศ์สุภา		/		

ลำดับที่	ชื่อรายการ	ลักษณะ (ตามประกาศ ๖ ด้าน)	ข้อมูลโดยสังเขป	พื้นที่ปฏิบัติ	ชื่อผู้ที่ถือ ปฏิบัติ และผู้สืบทอด	สถานะการคงอยู่			หมายเหตุ
						ปฏิบัติ อย่าง แพร่หลาย	เสี่ยงต่อ การสูญ หาย	ไม่มี ปฏิบัติ แล้ว	
			<p>ว่าภาษาบิซูใช้พูดกันอยู่ ๓ แห่ง คือ ใน จังหวัดเชียงราย ๒ แห่ง และที่จังหวัด ลำปางอีก ๑ แห่ง ความรู้เรื่องภาษาบิซูมีเพ็ (Takaw) แต่คนเหล่านี้ไม่ได้พูดภาษาบิซูใน หมู่บ้าน โดยหญิงสูงวัยคนหนึ่งเล่าว่าได้ เปลี่ยนมาพูดภาษาไทยภาคเหนือมานานแล้ว จนอายุที่จะพูดภาษาบิซู และคนที่ทำก็อีก ไม่เคยติดต่อกับบิซูที่อื่นๆ เลย ต่อมาในปี ค.ศ.๑๙๘๗ วัชร น่วมแก้ว ได้เขียน วิทยานิพนธ์เรื่อง “the Phonology of the Bisu Language as Spoken in Chiangrai Province” ระบุว่าได้พบว่ามีผู้พูดภาษาบิซู อยู่ใน ๔ หมู่บ้านคือ บ้านดอยชมภู อำเภอ เมืองเชียงราย หมู่บ้านลัวะบิซู อำเภอเวียง ชัย หมู่บ้านดอยปุย อำเภอเมือง และ หมู่บ้านผาแดง ตำบลดอยงาม อำเภอพาน จังหวัดเชียงราย อย่างไรก็ตาม ความรู้ใน เรื่องภาษาบิซูยังกระจุกตัวอยู่เฉพาะในวง วิชาการกลุ่มเล็กๆ เท่านั้น</p>						

ลำดับที่	ชื่อรายการ	ลักษณะ (ตามประกาศ ๖ ด้าน)	ข้อมูลโดยสังเขป	พื้นที่ปฏิบัติ	ชื่อผู้ถือ ปฏิบัติ และผู้สืบทอด	สถานะการคงอยู่			หมายเหตุ
						ปฏิบัติ อย่าง แพร่หลาย	เสี่ยงต่อ การสูญ หาย	ไม่มี ปฏิบัติ แล้ว	
๘	จารึกเชียงราย	วรรณกรรม พื้นบ้านและ ภาษา	จารึกเชียงราย ปรากฏหลักฐานที่เก่าแก่ ที่สุด คือ จารึกหินทราย พ.ศ. ๒๐๐๕ (จ.ศ.๘๒๔) พบที่วัดร้าง ตำบลป่าแฝก อำเภอพาน จังหวัดเชียงราย (ปัจจุบัน คือ อำเภอแม่ใจ จังหวัดพะเยา) ซึ่งอยู่ในสมัย พระเจ้าติโลกราชกษัตริย์ล้านนา (ครองราชย์ระหว่าง พ.ศ. ๑๙๘๕ - ๒๐๓๑) และจารึกที่อายุน้อยที่สุด คือ จารึกฐานพระพุทธรูป พ.ศ. ๒๒๖๙ (จ.ศ. ๑๐๘) พบที่วัดพระเจ้าล้านทอง ตำบลเวียง อำเภอเชียงแสน จังหวัด เชียงราย ในการรวบรวมข้อมูลมรดกภูมิ ปัญญาทางวัฒนธรรม : จารึกเชียงรายใน ครั้งนี้ได้รวบรวมจารึกที่มีสภาพสมบูรณ์ และปรากฏข้อความที่ชัดเจน จำนวน ทั้งหมด ๓๕ ชิ้น/หลัก อยู่ในช่วงระยะเวลา พ.ศ. ๒๐๐๕ - ๒๒๖๙ รวมระยะเวลา ทั้งสิ้น ๒๖๔ ปี อักษรที่ใช้จารึก พบว่า ๓ ชนิด คือ อักษรฝักขาม อักษรธรรมล้านนา	อำเภอเชียง แสน อำเภอแม่สาย อำเภอเวียงชัย อำเภอพาน อำเภอเวียงป่า เป้า อำเภอแม่ใจ	ผู้ช่วย ศาสตราจารย์ ดร.สมหวัง อินทร์ไชย		/		

ลำดับที่	ชื่อรายการ	ลักษณะ (ตามประกาศ ๖ ด้าน)	ข้อมูลโดยสังเขป	พื้นที่ปฏิบัติ	ชื่อผู้ที่ถือ ปฏิบัติ และผู้สืบทอด	สถานะการคงอยู่			หมายเหตุ
						ปฏิบัติ อย่าง แพร่หลาย	เสี่ยงต่อ การสูญ หาย	ไม่มี ปฏิบัติ แล้ว	
			<p>และอักษรพม่า โดยใช้ภาษาไทย ภาษาบาลี และภาษาพม่า แต่ว่าภาษาและอักษรพม่าพบเพียงหลักเดียวเท่านั้น คือ จารึกดินเผา (กระเบื้องดินขอ) พบที่เวียงห้าว ตำบลห้วงม อำเภอพวน จังหวัดเชียงราย สถานที่เก็บจารึกในปัจจุบันอยู่กระจัดกระจายกันหลายแห่ง ซึ่งผู้ที่ต้องการไปดูจารึกของจริงต้องเดินทางค่อนข้างใช้เวลาหลายวัน ดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. วัดศรีสุทราวาส อำเภอเวียงป่าเป้า จังหวัดเชียงราย จำนวน ๓ หลัก ๒. พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ พระนคร จำนวน ๖ หลัก ๓. พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ อ่างทอง จำนวน ๑๔ หลัก ๔. วิหารวัดพระเจ้าล้านทอง อ่างทอง จำนวน ๑ หลัก ๕. หอสมุดแห่งชาติ จำนวน ๑ หลัก ๖. วัดพระโบราณเวียงเดิมจำนวน ๑ หลัก 						

ลำดับที่	ชื่อรายการ	ลักษณะ (ตามประกาศ ๖ ด้าน)	ข้อมูลโดยสังเขป	พื้นที่ปฏิบัติ	ชื่อผู้ที่ถือ ปฏิบัติ และผู้สืบทอด	สถานะการคงอยู่			หมายเหตุ
						ปฏิบัติ อย่าง แพร่หลาย	เสี่ยงต่อ การสูญ หาย	ไม่มี ปฏิบัติ แล้ว	
			๗. วัดมิ่งเมือง จำนวน ๑ หลัก ๘. วัดพระเกิดคงคาราม จำนวน ๑ หลัก ๙. ม.ราชภัฏเชียงราย จำนวน ๑ หลัก ๑๐. พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติเชียงใหม่ ๑๑. วัดลี จ.พะเยา จำนวน ๒ หลัก ๑๒. วัดศรีโคมคำ จ.พะเยา จำนวน ๑ หลัก ๑๓. สมบัติเอกชน จ.พะเยา จำนวน ๑ หลัก						
๙	การตีกลองสะบัดชัย	ด้านศิลปะ การแสดง	การตีกลองสะบัดชัยเป็นศิลปะการแสดง พื้นบ้านล้านนาอย่างหนึ่ง ซึ่งการตีกลอง สะบัดชัยโบราณ การตีกลองสะบัดชัยใช้ เป็นกลองสิริมงคลตีก่อนออกศึกเอาฤกษ์ เอาชัยเพื่อปลุกจิตใจให้ฮึกเหิม และเมื่อ ได้รับชัยชนะก็จะตีเพื่อฉลองชัยชนะ ปัจจุบันมักจะพบเห็นในขบวนแห่หรืองาน แสดงศิลปะพื้นบ้านโดยทั่วไป ลีลาการตีมี ลักษณะโลดโผน เร้าใจมีการใช้อวัยวะ หรือส่วนต่างๆ ของร่างกาย เช่น คอก เข่า ศรีษะ ประกอบในการตี	ตำบลเวียงชัย อำเภอเวียงชัย จังหวัด เชียงราย	นายมานิตย์ เจริญเกษม ทรัพย์	/			

ลำดับที่	ชื่อรายการ	ลักษณะ (ตามประกาศ ๖ ด้าน)	ข้อมูลโดยสังเขป	พื้นที่ปฏิบัติ	ชื่อผู้ที่ถือ ปฏิบัติ และผู้สืบทอด	สถานะการคงอยู่			หมายเหตุ
						ปฏิบัติ อย่าง แพร่หลาย	เสี่ยงต่อ การสูญ หาย	ไม่มี ปฏิบัติ แล้ว	
๑๐	การฟ้อนสาวไหม	ด้านศิลปะการ แสดง	เป็นการฟ้อนที่ประดิษฐ์ขึ้น โดย นายกุย สุภาวสิทธิ์ ชาวอำเภอดอย สะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งเรียนเชิงมา จาก พ่อครูปวน คำมาแดง ซึ่งนายกุย สุภาวสิทธิ์ ได้เป็นครูเชิงหรือผู้สอน ฟ้อนเชิง คือ การฟ้อนด้วยมือเปล่าของ ผู้ชายในลีลารำร่าในเชิงต่อสู่อ้อมมา ประมาณ พ.ศ.๒๔๙๕ "พ่อครูกุย" ได้ย้ายไปตั้งถิ่นฐานอยู่ที่บริเวณใกล้วัดศรี ทรายมูล ตำบลเวียง อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย และพ่อครูกุย ได้ถ่ายทอดการฟ้อนให้แก่บุตรสาว คือ นางบัวเรียว รัตนมณีภรณ์ การฟ้อนสาวไหม เผยแพร่ขยายวงกว้าง จนไปสู่ระดับชาติความแตกต่างของลีลา ท่ารำอ้อมมีมากขึ้นและในความแตกต่าง นี้เองก็เริ่มเกิดความไขว้เขวด้านนัยประวัติ ท่ารำ รวมไปถึงเพลงประกอบด้วย	ตำบลเวียง อำเภอเมือง จังหวัด เชียงราย	ผู้ถือปฏิบัติ นางบัวเรียว รัตนมณีภรณ์ ผู้สืบทอด นายรัตนะ ตาแปง	/			

ลำดับที่	ชื่อรายการ	ลักษณะ (ตามประกาศ ๖ ด้าน)	ข้อมูลโดยสังเขป	พื้นที่ปฏิบัติ	ชื่อผู้ที่ถือ ปฏิบัติ และผู้สืบทอด	สถานะการคงอยู่			หมายเหตุ
						ปฏิบัติ อย่าง แพร่หลาย	เสี่ยงต่อ การสูญ หาย	ไม่มี ปฏิบัติ แล้ว	
๑๑	พินเปียะ	ศิลปะการแสดง	พินเปียะ เป็นเครื่องดนตรีพื้นบ้านล้านนา ประเภทเครื่องสาย สำหรับดีดหรือดีด จัดอยู่ในตระกูลเดียวกับพินน้ำเต้า มีรูปร่างลักษณะเหมือนกันตั้งแต่คันทวน ลูกบิด กะโหลก สาย ไปจนถึงสุดคันทวน ซึ่งทำเป็นหัวเปียะ มีตั้งแต่ ๒,๓,๔ สายไปจนถึง ๗ สาย และคุณค่าของมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมที่สำคัญ คือ ศิลปะการแสดง เป็นการสะท้อนให้เห็นถึงวิถีชีวิตความสุข สงบ และความสนุก รื่นเริง ของพวกหนุ่มๆ ในสมัยโบราณ	อำเภอแม่จัน จังหวัด เชียงราย	อาจารย์สาคร โรจน์คำลือ	/			
๑๒	ประเพณีสืบทอดแม่ น้ำ และแข่งเรือพายประจำปีอำเภอเทิง	แนวปฏิบัติทางสังคม พิธีกรรม ประเพณี และเทศกาล	ประเพณีสืบทอดแม่ น้ำ อิง และการแข่งเรือพาย จัดขึ้นเป็นประจำทุกปี หน้าคั้งน้ำแม่ น้ำ อิง วัดพระเกิดคงคาราม เป็นประเพณีที่ทำสืบทอดกันมาตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน เป็นพิธีกรรมขอขมาพระแม่	คั้งแม่ น้ำ อิง เทศบาลตำบล เวียงเทิง อำเภอเทิง จังหวัด	ชาวอำเภอเทิง	/			

ลำดับที่	ชื่อรายการ	ลักษณะ (ตามประกาศ ๖ ด้าน)	ข้อมูลโดยสังเขป	พื้นที่ปฏิบัติ	ชื่อผู้ถือ ปฏิบัติ และผู้สืบทอด	สถานะการคงอยู่			หมายเหตุ
						ปฏิบัติ อย่าง แพร่หลาย	เสี่ยงต่อ การสูญ หาย	ไม่มี ปฏิบัติ แล้ว	
			คงคา ก่อนมีการแข่งขันเรือพายประจำปี โดยปกติจะจัดในช่วงเดือนกันยายน ของทุกปี	เชียงราย					
๑๓	พิธีกรรมเรื่อง "การกินอ้อผญา"	แนวปฏิบัติ ทางสังคม พิธีกรรม ประเพณี และเทศกาล	การประกอบพิธี "กินอ้อผญา" เป็นความ เชื่อของพิธีกรรมที่ได้จัดประกอบพิธีสืบ ทอดกันมาตั้งแต่บรรพบุรุษ จนเป็นที่ ทราบกันดีมาโดยตลอดเป็นลักษณะ ของกุศลโลบายความเชื่อที่แต่ละชุมชนแต่ ละกลุ่มคนกระทั่งบุคคลทั่วไปมีความเชื่อ และเห็นผลถึงความดีที่เกิดขึ้นกับเด็ก เยาวชนลูกหลานของตนเองในชุมชน	บ้านเลขที่ ๔๗ หมู่ ๗ ตำบลแม่ลอย อำเภอเทิง จังหวัด เชียงราย	ชื่อผู้ถือปฏิบัติ นายศรี ฉลาดแหลม ชื่อผู้สืบทอด นายมานิต เอกลักษณ์ บัณฑิต	/			
๑๔	ประเพณีอ้ายก	แนวปฏิบัติ ทางสังคม พิธีกรรม ประเพณี และ งานเทศกาล	ประเพณีอ้ายกนี้จัดเป็นประจำทุกปี ช่วง ขึ้น ๑๕ ค่ำเดือนธันวาคม เป็นประเพณีที่มี ลักษณะเฉพาะตัวของกลุ่มคนปลัง (ไต ดอย-ลัวะ) โดยมีความเชื่อว่า กลุ่มคนปลัง อยู่ร่วมสมัยกับพระพุทธเจ้า แล้วเมื่อวันที่ พระพุทธเจ้าปรินิพพาน เกรงว่าจะมียักษ์ มาขโมยพระศพพระพุทธเจ้าชาวปลังจึงได้	กลุ่มคนชาติ พันธุ์ ปลัง (ไต ดอย-ลัวะ) วัด ห้วยน้ำซุ่น หมู่บ้านห้วยน้ำ ซุ่น ตำบลแม่ ฟ้าหลวง	พระครูไพโรจน์ สุตรรัต	/			

ลำดับที่	ชื่อรายการ	ลักษณะ (ตามประกาศ ๖ ด้าน)	ข้อมูลโดยสังเขป	พื้นที่ปฏิบัติ	ชื่อผู้ที่ถือ ปฏิบัติ และผู้สืบทอด	สถานะการคงอยู่			หมายเหตุ
						ปฏิบัติ อย่าง แพร่หลาย	เสี่ยงต่อ การสูญ หาย	ไม่มี ปฏิบัติ แล้ว	
			แต่งกายเป็นปีศาจเพื่อเฝ้าพระศพให้ยักษ์ กลัวไม่มาลักพระศพไป นับเป็นประเพณีที่ แสดงถึงความศรัทธาในพุทธศาสนาและ ศีลธรรม ข้อสำคัญคือการจัดการความ กลัวด้วยตนเองเช่นการจัดแต่งการเป็นผี เพื่อต่อสู้กับความกลัว	อำเภอแม่ฟ้า หลวง จังหวัด เชียงราย					
๑๕	ประเพณีสืบชะตา ล้านนา	แนวปฏิบัติ ทางสังคม พิธีกรรม ประเพณี และ งานเทศกาล	พิธีสืบชะตาเป็นประเพณีสำคัญอย่างหนึ่ง ของชาวล้านนาที่เชื่อกันว่าเป็นการต่ออายุ หรือต่อชีวิตของบ้านเมืองหรือของคนให้ ยืนยาว มีความสุข ความเจริญ ตลอดจน เป็นการขจัดภัยอันตรายต่างๆที่จะบังเกิด ขึ้นให้แคล้วคลาดปลอดภัย ในวิถีชีวิตของ คนล้านนาไทย ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน พิธีกรรมในทางพระพุทธศาสนาที่ เกี่ยวข้องกับการดำเนินชีวิตตั้งแต่เกิด จนถึงตาย คนล้านนาไทยในสมัยโบราณมี ความเชื่อมั่นในพระพุทธศาสนา และ พิธีกรรมความเชื่อ ตลอดจนภูมิปัญญา	จังหวัด เชียงราย เช่น พิธีสืบชะตา เมืองเชียงราย ในวันครบรอบ ที่พ่อพญามัง รายสร้างบ้าน แปงเมืองทุกๆปี ของจังหวัด เชียงราย	นายนิพนธ์ อ้ายชัย	/			

ลำดับที่	ชื่อรายการ	ลักษณะ (ตามประกาศ ๖ ด้าน)	ข้อมูลโดยสังเขป	พื้นที่ปฏิบัติ	ชื่อผู้ที่ถือ ปฏิบัติ และผู้สืบทอด	สถานะการคงอยู่			หมายเหตุ
						ปฏิบัติ อย่าง แพร่หลาย	เสี่ยงต่อ การสูญ หาย	ไม่มี ปฏิบัติ แล้ว	
			ของชาวบ้านที่ฝั่งรากลึกจากอดีตจนถึง ปัจจุบัน						
๑๖	โก (สาหร่ายน้ำจืด)	ด้านความรู้ และปฏิบัติ เกี่ยวกับ ธรรมชาติ และจักรวาล	โกเป็นสาหร่ายน้ำจืดที่ขึ้นอยู่บนก้อนหิน ในน้ำไหลเอื่อยๆ ที่ค่อนข้างใสและเป็นน้ำ ที่มีคุณภาพดีโกมีลักษณะเป็นเส้นสายยาว สีเขียวสด พบมากในฤดูฝนระหว่างเดือน พฤศจิกายนถึงเดือนพฤษภาคมของทุกปี ในแม่น้ำโขง บริเวณอำเภอยางชุมน้อยของ จังหวัดเขียงราย ทำให้เกิดภูมิปัญญา ชาวบ้าน นำโกมาแปรรูปเป็นอาหาร มากกว่า ๑๐๐ ปี	เลขที่ ๑๕๕ บ้านหาดไคร้ หมู่ที่ ๗ ตำบลเวียง อำเภอเขียงของ จังหวัด เขียงราย	นางสุพิชญา ตันตวิฑูมิกุล	/			
๑๗	การเสกเป่า (วิธีการรักษาของ หมอเมืองล้านนา)	ด้านความรู้ และปฏิบัติ เกี่ยวกับ ธรรมชาติ และจักรวาล	วิธีการรักษาด้วยหมอพื้นบ้านหรือหมอ เมือง จะประกอบด้วยคุณค่า ความศรัทธา ความเชื่อและวัฒนธรรมเน้นเรื่องการกิน การอยู่ และวิถีชีวิต ซึ่งจะต้องครบวงจร เช่นรู้คาถา พิธีกรรม โหราศาสตร์ การตัด เกิด สะเดาะเคราะห์ และใช้สมุนไพร ทำ ให้มีการผสมผสานเชื่อมโยงกันทั้งในทุก	หมู่ที่ ๘ และ หมู่ที่ ๑๙ ตำบลเวียงชัย อำเภอเวียงชัย จังหวัด เขียงราย	นายอุ้นเรือน กันธิยะ และ นายสุวรรณ ศรีสุวรรณ	/			

ลำดับที่	ชื่อรายการ	ลักษณะ (ตามประกาศ ๖ ด้าน)	ข้อมูลโดยสังเขป	พื้นที่ปฏิบัติ	ชื่อผู้ที่ถือ ปฏิบัติ และผู้สืบทอด	สถานะการคงอยู่			หมายเหตุ
						ปฏิบัติ อย่าง แพร่หลาย	เสี่ยงต่อ การสูญ หาย	ไม่มี ปฏิบัติ แล้ว	
			ส่วนของกายใจและจิตวิญญาณ สังคม และสิ่งแวดล้อม ทัศนคติและความเชื่อซึ่งมีอิทธิพลมาจากลัทธิพราหมณ์และพุทธศาสนาโดยเชื่อว่าเหตุของการเจ็บป่วยเกี่ยวข้องกับกรรม ทั้งกรรมจากการกระทำในปัจจุบันและกรรมจากการสั่งสมมาแต่อดีตชาติ ชาวล้านนาเชื่อว่าคนประกอบขึ้นจากรูปกับนาม คือ กาย (ธาตุ) กับใจ (ขวัญ) อย่างสมดุลและสัมพันธ์กัน ถ้าเสียไป เช่นขวัญตก ขวัญหาย หรือธาตุเสีย ธาตุอ่อน ธาตุพิการ จะมีผลกระทบต่อพยาธิ จึงมีการรักษาโรคทาง"ไสยศาสตร์" คือการใช้คาถาอาคม ได้แก่ การเฮก การเสกเป่า การขีด การใช้ น้ำมันมนต์						
๑๘	ภูมิปัญญาของพรานล่าปลาบึก อำเภอยางทอง	ด้านความรู้และปฏิบัติเกี่ยวกับ	องค์ความรู้ในวงจรชีวิตของปลาบึกยังคงเป็นความลับที่ต้องค้นหาคำตอบอยู่ทั้งในทางวิชาการประมง มนุษยศาสตร์	อำเภอเชียงของ จังหวัดเชียงราย	ชาวเชียงของ		/		

ลำดับที่	ชื่อรายการ	ลักษณะ (ตามประกาศ ๖ ด้าน)	ข้อมูลโดยสังเขป	พื้นที่ปฏิบัติ	ชื่อผู้ถือ ปฏิบัติ และผู้สืบทอด	สถานะการคงอยู่			หมายเหตุ
						ปฏิบัติ อย่าง แพร่หลาย	เสี่ยงต่อ การสูญ หาย	ไม่มี ปฏิบัติ แล้ว	
		ธรรมชาติและ จักรวาล	สังคมศาสตร์วัฒนธรรมทรัพยากร ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ยิ่งในประเด็นว่า ปลาบึก ผสมพันธุ์ วางไข่ และอนุบาลตัวอ่อนในสถานที่เช่นไร ใน สภาวะที่ปลาบึกเป็นปลาที่เสี่ยงต่อการสูญ พันธุ์จากแหล่งดั้งเดิมสูงมาก ในมิติของ การศึกษาวัฒนธรรมและภูมิปัญญาชาติ พันธุ์อาจเป็นจุดเริ่มต้นที่มีความสำคัญใน การค้นหาคความลึบวงจรชีวิตของปลาบึก เกี่ยวกับแหล่งวางไข่และพื้นที่อนุบาลปลา บึกถิ่นฐานดั้งเดิม (แม่น้ำโขง)						
๑๙	ชนกว่าง	การเล่น พื้นบ้าน กีฬา พื้นบ้าน และ ศิลปะ การต่อสู้ ป้องกันตัว	กว่างเป็นสัตว์ที่บ่งถึงความอุดมสมบูรณ์ ช่วยรักษาสมดุลสมดุลของธรรมชาติ และ สังเกตเห็นธรรมชาติการต่อสู้ของกว่าง ทำให้ เกิดการละเล่นพื้นบ้านที่เรียกว่า ชนกว ว่าง มีเฉพาะประเทศไทยจากเดิมที่จับ กว่างมาจากแหล่งธรรมชาติพัฒนาสู่ กระบวนการเรียนรู้การอนุรักษ์เข้าใจใน วงจรชีวิตของแมลงปีกและพัฒนาสาย	จังหวัด เชียงราย ทุกอำเภอ โดยเฉพาะ อำเภอเมือง และ อำเภอแม่สรวย	นายบรรจง จินะสาน	/			

ลำดับที่	ชื่อรายการ	ลักษณะ (ตามประกาศ ๖ ด้าน)	ข้อมูลโดยสังเขป	พื้นที่ปฏิบัติ	ชื่อผู้ที่ถือ ปฏิบัติ และผู้สืบทอด	สถานะการคงอยู่			หมายเหตุ
						ปฏิบัติ อย่าง แพร่หลาย	เสี่ยงต่อ การสูญ หาย	ไม่มี ปฏิบัติ แล้ว	
			พันธ์เป็นแมลงเลี้ยงที่งดงามและต่อสู้ได้						
๒๐	ลูกช่างพญามังราย	การเล่น พื้นบ้าน กีฬา พื้นบ้านและ ศิลปะการต่อสู้ ป้องกันตัว	ลูกช่างที่พญามังราย ปฐมกษัตริย์ล้านนา ทรงเล่นและชาวบ้าน ได้เล่นสืบทอดกันมา เป็นกีฬาพื้นบ้านล้านนายาวนานกว่า ๗๕๐ ปี เป็นการละเล่นพื้นบ้านไทยแท้แท้ ป้องกันตัว	จังหวัด เชียงราย	นายจักริน ทิศสกุล		/		
๒๑	ดาบกำฟ้า เชียงราย	การเล่น พื้นบ้าน กีฬา พื้นบ้าน และ ศิลปะ การต่อสู้ ป้องกันตัว	วิชาดาบโบราณของล้านนาไทยที่ถูกถอด เคล็ดวิชาออกจากท่าพือนตบมะผาบ ซึ่งเป็นการซ่อนการสอนวิชาดาบโบราณ การต่อสู้โบราณจากรุ่นสู่รุ่นแต่เมื่อเวลา เนิ่นนานเคล็ดวิชาได้นำเสนอต่อ สาธารณชนโดยให้เข้าใจว่าเป็นการแสดง พือนรำที่สวยงาม	จังหวัดเชียงราย อำเภอเมือง อำเภอเวียงป่า เป้า อำเภอเทิง อำเภอพญาเม็ง ราย อำเภอเชียงของ	ผู้ถือปฏิบัติ นายณัทพัชร พงษ์ กันทะเสน ผู้สืบทอด สอ. ปกสกุล โพธิธัญญา วิสุทธิ์		/		
๒๒	งาน แกะสลักไม้ พื้นบ้าน	ด้านงาน ช่างฝีมือ ดั้งเดิม	นายคำจันทร์ ยาโน ได้รับการเรียนรู้และ ฝึกฝนการแกะสลักไม้จากพ่ออัยแสง ลือสุวรรณ ผู้เป็นตาและเป็นสลาตศิลปิน พื้นบ้านดีเด่น ในด้านการแกะสลักไม้ ของจังหวัดเชียงราย ชื่นงานของสลาคำ	เลขที่ ๑๑๑ หมู่ที่ ๖ ตำบลท่าสุด อำเภอเมือง จังหวัด	นายคำจันทร์ ยาโน		/		

ลำดับที่	ชื่อรายการ	ลักษณะ (ตามประกาศ ๖ ด้าน)	ข้อมูลโดยสังเขป	พื้นที่ปฏิบัติ	ชื่อผู้ที่ถือ ปฏิบัติ และผู้สืบทอด	สถานะการคงอยู่			หมายเหตุ
						ปฏิบัติ อย่าง แพร่หลาย	เสี่ยงต่อ การสูญ หาย	ไม่มี ปฏิบัติ แล้ว	
			จันทร์ บางซิ่น งานได้นำระบบกลไก เพื่อให้งานแกะสลักไม้มีชีวิต และนำเสนอ วัฒนธรรมอันดีงามของภาคเหนือที่ควร อนุรักษ์ รักษาไว้เพื่อให้ลูกหลานศึกษา เรียนรู้และสืบทอดต่อไปไม่ให้สูญหาย	เชียงราย					
๒๓	การปักผ้าอ้วมเขียน	งานช่างฝีมือ ดั้งเดิม	ในสมัยก่อนชาวอ้วมเขียนหรือชนเผ่าเข้าจะ ตัดเย็บเครื่องแต่งกายไว้ใช้เองภายใน ครัวเรือนเพื่อใช้ในชีวิตประจำวัน โดยหญิง ชาวอ้วมเขียนจะทำการผลิตผ้าขึ้น มาใช้เอง โดยเริ่มตั้งแต่กระบวนการ ปัก ผ้ายาย ปั่นด้าย ทอผ้า นำมาตัดเย็บและปัก ลวดลาย ผู้หญิงอ้วมเขียนทุกคนจะต้องหัด ปักผ้าตั้งแต่อายุ ๘ ขวบ พอเริ่มเป็นสาว รุ่นอายุ ๑๓-๑๔ ปี ก็จะปักลวดลาย สำหรับตัวเอง เพื่อให้มีเครื่องนุ่งห่มใช้ใน ชีวิตประจำวันและสวมใส่ไป ร่วมในพิธี ต่างๆ	บ้านสันตันม่วง หมู่ที่ ๑๐ ตำบลโชคชัย อำเภอดอย หลวง จังหวัด เชียงราย	น.ส.มานิตา กันทะวงค์ เบอร์โทร ๐๘๖- ๑๑๘๗๒๐๖		/		
๒๔	ผ้าไหมทอมือ	งานช่างฝีมือ	ผลิตภัณฑ์ของกลุ่มทอผ้าไหมทอมือ มี	หมู่ที่ ๕	น.ส.หทัยรัตน์	/			

ลำดับที่	ชื่อรายการ	ลักษณะ (ตามประกาศ ๖ ด้าน)	ข้อมูลโดยสังเขป	พื้นที่ปฏิบัติ	ชื่อผู้ที่ถือ ปฏิบัติ และผู้สืบทอด	สถานะการคงอยู่			หมายเหตุ
						ปฏิบัติ อย่าง แพร่หลาย	เสี่ยงต่อ การสูญ หาย	ไม่มี ปฏิบัติ แล้ว	
		ดั้งเดิม	ลักษณะเด่น คือ เป็นงานหัตถกรรมผ้าไหม แท้ทอมือที่มีรูปแบบสวยงามเป็นภูมิ ปัญญาที่สืบทอดกันมาจากรุ่นสู่รุ่นที่มี การปลูกหม่อนเลี้ยงไหมจนเกิดเป็นผ้าทอ ที่ได้รับความนิยมจากลูกค้า ได้แก่ ผ้าสี ตะกอก ผ้าสายฝนและผ้าขิด เป็นต้น	บ้านห้วยเคียน ตำบลทุ่งก่อ อำเภอเวียง เชียงรุ้ง จังหวัด เชียงราย	มูลสานต์ และ กลุ่มผ้าไหมทอ มือ				
๒๕	การทอตุ่ง ตัดตุ่ง	งานช่างฝีมือ ดั้งเดิม	ตุ่ง หมายถึง ชง ในภาษาไทยภาคกลาง มี ลักษณะเป็นผ้าแถบยาวประมาณ ๒ เมตร หรือแล้วแต่ ทำจาก ผ้า กระดาษ หรือไม้ โลหะ หรือวัสดุต่างๆตามที่มีในท้องถิ่น นั้นๆ ตุ่งใช้ถวายเป็นพุทธบูชา ใช้ในงาน เฉลิมฉลองสิ่งปลูกสร้างทางสาธารณะ หรือศาสนสถานทางพุทธศาสนา เพื่อ เป็นการประกาศถึงความสำเร็จ หรือชัย ชนะ ใช้ประดับตกแต่งสถานที่มีงานบุญ งานแห่ขบวน เช่น งานกฐิน ปอยหลวง ฯลฯ เรียกว่า ตุ่ง ส่วนตุ่ง 3 ทางใช้นำขบวน ศพไปสู่สุสาน เรียกว่า ตุ่งอวมงคล ตุ่ง เหล็ก ตุ่งทองใช้ ในงานพิธีกรรมเกี่ยวกับ	บ้านศรีดอนมูล ตำบลศรีดอน มูล อำเภอเชียง แสน จังหวัด เชียงราย	นางบัวคลี พูวัน	/			

ลำดับที่	ชื่อรายการ	ลักษณะ (ตามประกาศ ๖ ด้าน)	ข้อมูลโดยสังเขป	พื้นที่ปฏิบัติ	ชื่อผู้ที่ถือ ปฏิบัติ และผู้สืบทอด	สถานะการคงอยู่			หมายเหตุ
						ปฏิบัติ อย่าง แพร่หลาย	เสี่ยงต่อ การสูญ หาย	ไม่มี ปฏิบัติ แล้ว	
			การถวายทานให้กับผู้ที่ล่วงลับ ตามความเชื่อชาวล้านนา ซึ่งถือปฏิบัติกันสืบๆมา						
๒๖	คำว จ้อย	วรรณกรรม พื้นบ้านและ ภาษา	คำวหรือจ้อยเป็นวรรณกรรมด้าน บทบาทของท้องถิ่นเป็นการแต่งที่เป็น ฉันทะลักษณะสัมผัสนอก-ใน เป็นร้อยกรอง ด้านศัพท์ภาษาที่สละสลวย ใช้ภาษาคำ เขียนที่ตั้งเดิมใช้เขียนบทคำวนี้ในเรื่องการ บันทึก ตำนาน คำสอน ตำรับตำรา ตำรา ยาสมุนไพร การเขียนบทคำวเดิมมักเขียน ด้วยอักษรล้านนาหรืออักษรธรรม-หรือ ตัวเมือง	เวียงกาหลง	นายภุริณัฐ ปิ่นแก้ว นายณัฐชวิน พรมกร		/		

ลำดับที่	ชื่อรายการ	ลักษณะ (ตามประกาศ ๖ ด้าน)	ข้อมูลโดยสังเขป	พื้นที่ปฏิบัติ	ชื่อผู้ที่ถือ ปฏิบัติ และผู้สืบทอด	สถานะการคงอยู่			หมายเหตุ
						ปฏิบัติ อย่าง แพร่หลาย	เสี่ยงต่อ การสูญ หาย	ไม่มี ปฏิบัติ แล้ว	
๒๗	การตีมีด	งานช่างฝีมือ ดั้งเดิม	ในอดีตการตีมีดจะตีเองไว้ใช้เอง โดยญาติ พี่น้องในชุมชนจะมาขอให้ตีมีดให้กับ ตนเองผู้ตีมีดก็จะทำให้โดยไม่คิดค่าใช้จ่าย ใดๆ คนในชุมชนก็จะตอบแทนโดยการนำ อาหาร หรือ ของที่ได้มาแบ่งปันกันเพื่อ ทดแทน เป็นการแลกเปลี่ยนตามความ ถนัดของคนในชุมชน	หมู่บ้านใหม่สุข สันต์ หมู่ที่ 4 ตำบลตาดควัน อำเภอพญาเม็ง ราย จังหวัด เชียงราย	คุณชัย แซ่จาง		/		
๒๘	เครื่องปั้นดินเผา เวียงกาหลง	งานช่างฝีมือ ดั้งเดิม	เครื่องปั้นดินเผาเวียงกาหลง เป็นงานฝีมือ พื้นบ้านชุมชนเวียงกาหลงมาตั้งแต่อดีต เป็นงานฝีมือที่ได้รับการยกย่องว่าดีเลิศ ทั้งรูปทรง การเคลือบ การเผา และความ คงทน ทำให้เป็นมรดกภูมิปัญญาของ ชุมชนที่ถ่ายทอดมาจวบจนปัจจุบัน ซึ่งมี คุณค่าทั้งระดับชุมชน ระดับสังคม และ ระดับชาติ เพราะเครื่องปั้นดินเผาเวียง กาหลงมีเอกลักษณ์ที่ไม่เหมือนที่อื่น โดยเฉพาะดินที่นำมาใช้ปั้นและขึ้นรูป เป็น ดินที่มีเฉพาะในเขตเวียงกาหลงเท่านั้น การเขียนลาย และการทำน้ำเคลือบ ที่ถือ	ตำบลเวียง กาหลง อำเภอ เวียงป่าเป้า จังหวัด เชียงราย และ ตำบลทุ่งฮั่ว , ตำบลวังใต้ อำเภอวังเหนือ จังหวัดลำปาง	นายทัน ธิจิต ตั้ง และนายศรี ลิ้มเนตร	/			

ลำดับที่	ชื่อรายการ	ลักษณะ (ตามประกาศ ๖ ด้าน)	ข้อมูลโดยสังเขป	พื้นที่ปฏิบัติ	ชื่อผู้ถือ ปฏิบัติ และผู้สืบทอด	สถานะการคงอยู่			หมายเหตุ
						ปฏิบัติ อย่าง แพร่หลาย	เสี่ยงต่อ การสูญ หาย	ไม่มี ปฏิบัติ แล้ว	
			ว่าเป็นภูมิปัญญาที่ควรได้รับการถ่ายทอด						
๒๙	ประเพณีโล้ชิงช้า วิถีชีวิตชนเผ่าอาข่า บ้านผาฮี้	การละเล่น พื้นบ้าน กีฬา พื้นบ้าน และ ศิลปะการต่อสู้ ป้องกันตัว	ประเพณีโล้ชิงช้า ซึ่งชาวอาข่าเรียก ประเพณีนี้ว่า แย้ซู่เผ่ว เป็นการให้ ความสำคัญกับผู้หญิงมีความแต่งกายโดย ทรงต่างๆอย่างสวยงาม แสดงให้คนใน ชุมชนได้เห็น พร้อมทั้งขึ้นโล้ชิงช้า	หมู่ที่ ๑๐ บ้าน ผาฮี้ ตำบลโป่ง งาม อำเภอแม่ สาย จังหวัด เชียงราย	นายสรพงษ์ พรจรัสโชติ		/		
๓๐	ตุ้งซาววา	งานช่างฝีมือ ดั้งเดิม	ลักษณะโดยมากทำด้วยผ้าขาว อาจมีสีอื่น บ้าง เช่น เหลือง เขียว เป็นผืนยาว ประดับตกแต่งด้วยลวดลายเป็นรูปดอก พานดอก ประสาท คน เทวดา ช้าง ม้า นาค ทำเป็นปล้องๆ หรือชั้นๆ แต่ละชั้นมี ไม้สอดแบ่งไว้ ตรงหัวไม้ตกแต่งด้วยมาลัย ส่วนชายตุ้งหรือตีนตุ้ง หรือเลื้อตุ้งจะทำ เป็นรูปไม้เป็นห่วง	บ้านสันยาว หมู่ ที่ ๓ ตำบลห้วย ไคร้ อำเภอแม่ สาย จังหวัด เชียงราย	นางศิริพร ทุนอินทร์		/		

ลำดับที่	ชื่อรายการ	ลักษณะ (ตามประกาศ ๖ ด้าน)	ข้อมูลโดยสังเขป	พื้นที่ปฏิบัติ	ชื่อผู้ที่ถือ ปฏิบัติ และผู้สืบทอด	สถานะการคงอยู่			หมายเหตุ
						ปฏิบัติ อย่าง แพร่หลาย	เสี่ยงต่อ การสูญ หาย	ไม่มี ปฏิบัติ แล้ว	
๓๑	พิธีกรรมผีหม้อหนึ่ง	ด้านแนวทาง ปฏิบัติทาง สังคมพิธีกรรม ประเพณี และ เทศกาล	เป็นความเชื่อของคนล้านนา การดำรงอยู่ ของวิถีชีวิตคนล้านนาตั้งแต่สมัยโบราณ กาลจะมีความเกี่ยวข้องกับศาสนาและ ความเชื่อทางพิธีกรรม ที่มีอาศัยอำนาจ สิ่งลี้ลับเหนือธรรมชาติ	บ้านสันนา หมู่ที่ ๒ ตำบลเกาะช้าง อำเภอแม่สาย จังหวัด เชียงราย	นางบุพผา ธรรมธิ		/		
๓๒	ประเพณีปอยส่าง ลอง	แนวปฏิบัติ ทางสังคม พิธีกรรม ประเพณี และ เทศกาล	ประเพณีปอยส่างลอง เป็นประเพณีสืบ สานพระพุทธศาสนาของชนเผ่าไทยใหญ่ ไทยลื้อ เป็นการบรรพชาสามเณรในภาค ฤดูร้อน ตามวัดต่างๆ ในอำเภอแม่ฟ้า หลวง	อำเภอแม่ฟ้า หลวง	ชนเผ่าไทยใหญ่ ไทยลื้อ และ เผ่าลัวะ		/		
๓๓	ปางแปด	แนวปฏิบัติ ทางสังคม พิธีกรรม ประเพณี และ เทศกาล	เป็นความเชื่อทางสังคมและการปฏิบัติ ร่วมกัน ปาง คือ การทำพิธีสักการะ บวงสรวงแก่สถานที่เคารพ นับถือ ปางแปด คือการสักการะเจ้าหลวงเวียง แก่นกระทำก่อนจะทำนา เดือนแปดเหนือ ขึ้น ๔ ค่ำ ณ ศาลเจ้าหลวงเวียงแก่น นอกจากนั้นชุมชนส่วนย่อยยังมีพิธีเลี้ยงผี ปู่ย่าในเครือญาติ เลี้ยงผีขุนน้ำ ถวาย หนังแดง สืบชะตา และมีการละเล่นต่างๆ	อำเภอเวียง แก่น	ชุมชนบ้านยาย ใต้ หมู่ ๕ ตำบลม่วงยาย อำเภอเวียง แก่น จังหวัด เชียงราย	/			

